

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, П. пов. Конто почт. шл. 143.322. Адреса для телеграм: "Діло", Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем Рукописи не звертаються.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в край 450 зок. За границю: В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зок.</p>	<p>І СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
--	--	---

Основні зміни в польській конституції.

Не повновласти для президента, а § 14. — Сойм буде без значіння. — Вміни в уряді. — Пілсудський головою тіснішої воєнної ради. — Поміркована лівиця за негайним розв'язанням сойму і новими виборами. — Коли буде скликаний сойм?

Варшава, 13. червня 1926.

Зі звідомлення пос. Путака у вчорашніх денниках про його авд'єнцію у прем. Бартля виходить, що найважливіша конституційна зміна, яку уряд хоче перевести, це надання президентові державні права видавати декрети, які мали б силу закону, в часі, коли не радить сойм. Якби переведено цю зміну конституції, то президент не потребував би вже спеціальних повноважень, бо мав би завжди змогу перевести свої плани шляхом декрету. Таким робом воскрес би відомий § 14. австрійської конституції. Крім цього президентові державні мають дати право розв'язувати сойм, як також обмежувати час соймової сесії, так, що бюджет мусів би бути ухвалений в речинці, який буде згорі означений.

Зміни в уряді, а саме на тих становищах, що їх тепер займають управителі міністерств, прийдуть в найближчому тижні. До зміни на становищі мін. закордонних справ приїде мабуть остільки, що дотеперішній управитель міністерства п. Залеський буде іменованій міністром.

Варшавська преса повідомляє, що президент Мосціцький підписав сьогодні декрет, яким повертає обов'язуючу силу декретові про організацію найвищих військових властей з дня 7. січня 1921 р.

Три партії поміркованої лівиці, а саме ППС, Визволені і Стронніцтво Хлопске вислали вчора до марш. Ратая таке письмо: „Підписані клуби мають честь просити п. маршала скликати якнайскорше сойм з метою його розв'язання і визначення речинця нових виборів, згідно з 26 ст. конституції“. Цікава річ, що четвертий клуб об'єднує поміркованої лівиці, себто Клуб Праці, з якого вийшов прем. Бартель, того письма не підписав, бо голова уряду думає перевести вибори аж за пів року. Сьогодні попол. відбулася конференція прем. Бартля з марш. Ратаєм у справі політичного положення і в справі скликання сойму. Речинця ще не усталено, але береться під увагу день 22. червня, себто найближчий вівторок. Завтра відбудеться в цій справі ще одна конференція прем'єра з марш. сойму.

Конференція малої антанти.

Конференція міністрів заграничних справ держав малої антанти буде 17. червня. Потриває три дні. Дня 20. червня буде конференція представників преси малої антанти.

Кроваві сутички в Празі.

Прага, 12. червня 1926.

Підчас унорашніх комуністичних демонстрацій прийшло до сутичок із поліцією. Демонстранти, щоби перервати кордон, обкинули поліцію камінням, цеглами й залізом. Поліція ужила гумових палиць і стріляла з револьверів; ранила одного робітника. Було ранених 59 поліцаїв і кількох цивільних людей. Пізно вночі успокоїлося в місті.

Після тих подій комуністичні послі, які були на вічу, вернули до сойму й ждали, щоби прем. Черни здав звіт про події. Соціалісти поставили таке саме внесення. Дискусія про аграрні мита покінчилась о коло 4 год. рано. Після перерви референт Задіна ввійшов на трибуну, комуністи счинили гамір. Ком. посол Гіршль кинувся на референта і хотів вирвати йому з рук реферат. Інші ком. послі прилучилися до Гіршля, аж соймова сторожа оборонила пос. Задіну. Прийшло до сутички між комуністичними послами й сторожею. Референт диктував тимчасом промову стенографам. Ком. посол Мікуліцов перескочив через міністерські лавки й кинув на сальо фотель прем'єра. Засідання перервано.

Конфлікт між Туреччиною і СРСР.

„Ле Матен“ повідомляє з Царговоду з англійських джерел: Після

довгої конференції турецького мін. закорд. справ з амбасадором СРСР. оголошено комунікат, з якого виходить, що взаємини між Туреччиною і СРСР. дуже напружені.

Анатольська Агенція заперечує повищу вістку і стверджує, що взаємини між Ангорою і Москвою якнайкращі. Рівночасно заперечує, на чоб англ. амбасадор Ліндсей, французький амб. Саро і високий комісар Сирії Жувенель обговорювали з турецьким урядом справу приступлення Туреччини до Союзу Народів.

Болдуїн про положення в Англії.

Льондон, 12. червня 1926.

Дня 25. ч. м. відбудуться в палаті громад наради в справі положення, викликаного страйком в угляному промислі. Сьогодні говорив про це прем. Болдуїн підчас маніфестації консервативів в Уілшир, висказуючи жаль, що обі сторони відкинули пропонування урядом арбітраж. Болдуїн переконаний, що поки не введеться нової системи праці в копальнях, цей спосіб поладки конфліктів був би найбільш пожаданий.

Англіський нарід знає — говорив прем'єр, — що ніякі революційні зміни не в силі дати йому більше демократичного устрою. Тому ніде в світі нарід не є менше схильний до диктатури, як в Англії.

Інтервенція в справі участі єспанії в С. Н.

„Менчестер Гардієн“ повідомляє, що англійський король Юрій вислав письмо до короля Альфонса, а прем. Болдуїн до Прімо де Рівери, щоби змінили рішення єспанського уряду про виступлення зі Союзу Народів.

Після вбивства отам. Петлюри.

Відень, 13. червня 1926.

З Парижа повідомляється, що там прийшло до сутички між українськими і жидівськими робітниками на тлі вбивства от. Петлюри. Щобліно поліція привернула порядок. Комітет жидівської делегації приготував видання документів у справі погромів на Україні. Має то бути збірка п. з. „Чорна книга“.

Панахида.

За спокій, тишину і добру пам'ять.

Львів, 13. червня 1926.

Чепурна церква колишнього австрійського гарнізону для православних воєнк при вул. Францішканській битком набита. Перепоїнена церква нава, перепоїнені хор і широка галерея по обох боках церкви. Багато народу, не маючи змоги добитися до церкви, заповнило простір перед церквою, а навіть розлялася людська хвиля по Францішканській вулиці. Публіка: інтелігенція і робітництво. Між нею видні представники українського громадянства у Львові та гурток наддніпрянської еміграції з дітьми і молоддю. Всі достроєні внутрішньо і зовнішньо до сумної хвилі, до моменту скорботного спогаду, тільки тут і там пестріє буденний одяг, розриваючи зовнішню гармонію публіки і хвилі.

До чепурної церкви при вул. Францішканській прийшли споминати „раба Божого Симона“ представники всього населення колись державного міста Львова.

Для тих справді не було місця на недільній панахиді.

Год. 12:45 Церквою розсяєне море світла. Відкриваються „царські ворота“. Панахидою виходить з них з хрестом у руці священник в жадібних ризах. Це єромонах Б о р и с з Почаївської Лаври. Спершу говорить коротку проповідь про Того, що борювався за велику Ідею Народу, що бажав усім шасті і добра, що носив ту Ідею в серці, що здійснивав її у кріпаві, непосильній боротьбі, що обносив її з горсткою вірного війська на вістрях багнетів по всій Україні, що голосав її серед важкої недоли, проковтуючи гіркий хліб еміграції... І звисав зібраних, щоби помолитися за душу, за спокій, тишину і добру пам'ять Того, що Його кров багрянцено вкрила оруди камені паризької вулиці, а колись певно буде символічною багрянцено „царственого“ українського народу.

Мерехтять благовісне світло токових воскових свічок, знімається з гору кадильний дим — як Авева, жертва, позаконіжно, скорботно-настрівно лунуть молитвенні слова священника, жадбно відповідає йому хор.

„За спокій, тишину і добру пам'ять“, „раба Божого“ Симона, за „відпущення гріхів вілних і поневіляних“, за „квітність місце на Господньому лоні для борця, мученика, ідеаліста“ — моляться всі, повторюючи в душі молитвенно-скорботні слова священника, багрянцено українського літературного воєно.

Можна було думати, що українська літературна мова, навіть архаїзована, заступаючи в церкві старославянську літургічну мову, буде різким протилежством церковній атмосфері. Отже ні! Жива мова богослуження ще підносила святотичну хвилю.

„Вічна пам'ять“ проспівана хором, — і опорожнюється церква, а публіка, що молилася за „спокій, тишину і добру пам'ять“, зустрічається на вулиці з марсованими постами польської поліції, які визнаючи стоять з криками на раменах.

Навіть скорботну святотичність такої хвилі мусять піднести польський поліцейський крик!

Сумна вістка.

Василь Крижанівський, містечко-малар, старшина армії У. Н. Р., помер у суботу 12-го ч. м. у 35 р. життя у Львові. Похорон відбудеться а поведіло 14. ч. м. Похорон відбудеться а поведіло 14. ч. м. Похорон відбудеться а поведіло 14. ч. м. Похорон відбудеться а поведіло 14. ч. м.

Чужинці в краю і за кордоном вже переконані, що найліпше і найдешевше масло тільки у фірмі

Кр. Мол. Союз „МАСЛОСОЮЗ“ в Стрию

бо виробляване під доглядом фахових молочарських технік, з продаж з першої руки. — Звертайтеся з повним довіром до наших союзних складів: Львів, Ринок 10; Стрий, Шевченка 5; Станіслав, Соборська 28; Перемишль, Ринок 23; Самбір, Кошівська 11 а; (від 13. червня) Зелена 1866 (біля перестанку.) 3—15

Політичні методи.

(Від власного кореспондента.)

Лондон, 9. червня 1926.

I.

Уряд Чемберлена тільки-що досягнув велику удачу, якою справедливо може гордитися: угодою з Туреччиною поладжено питання віллету Мосульського, себто питання залежності й границі Мезопотамії. Турки, правда, одержують декілька користей, на загаль одначе вони уступили з непримиримого становища, на якому стояли представники Кемалі на всіх міжнародних конференціях за останніх кілька років — у Лозанні, Брюсселі, Женеві. Бо британський уряд, знаючи, що за Ангорою стоїть Москва, не дрімав. Турки довго стояли твердо й вперто, та все таки згодом вони розпочали непокоїтися супроти послідовних британських заходів — рівно чужих духові Союзу Народів, як принципам тзв. нової дипломатії. Щоб мати мир, Чемберлен не вагався показати, що як треба, то він і на війну готовий. Між ин, він не побоявся також увійти в порозуміння з Мусолінієм тай, щоби настрашити Ангору, користуватися апетитами на Малу Азію, що їх приписують Італії. Кілька днів перед підписанням угоди щодо Мезопотамії, англійські пресові агенції розпустили по світі чулки, що італійсько-турецька війна, мовляв, може вибухнути через три тижні. Чемберлен виявився тут грачем куди зручнішим від Льюйда Джорджа, котрий нацькував був Греків проти Ангори, а потім дозволив Ангорі їх розгромити. Замість того Чемберлен завісив над Туреччиною загрозу союзу англо-італійського, до якого ще могла би була приднатися і Греція. Цікаво було б знати, чи і яку нагороду за співучасть у грі матиме Італія — поза відомим уже призначанням сфери впливів в Абисинії.

Немає й сумніву, що дипломатична перемога в мосульському питанні є одним з оwoчів перемоги над загальним страйком. Очі всього світа були тоді звернені на Велику Британію. Якби страйк не був тоді так швидко і рішуче зломаний, якби далі Англія була давала світові видовища довгих і виснажливих внутрішніх труднощів, то Турки не були би так раптом рішучі піти на угоду.

Угода та, своєю чергою, скріплює Бритійську Імперію на шлюму Сходу. Вона ослаблює опір єгипетських націоналістів тай скріплює над Єгиптом той нагляд, який Англія мусіла зберегти за всяку ціну. Загальна баша, хоча переміг у парламентарних виборах, то в туж мить подає перед рішучим протестом британського представника, а присутність великого воєнного корабля в Олександрії теж починає давати

Мушиш бути моєю!

сталою придонинкою по випробуванню і пакету овочевого екстракту **ЕКСПРЕС АГРУМІНА** до виробу лікерів в різних смаках. (2476) 8-10

Генеральне представництво в Польщі
Титани Л. Віє, Різниська Б.

орган демократичної партії, працює швидше від Лютра! й не думає чекати до літа з переведенням згаданого розпорядку, як на це годиться його скинений попередник. Маркс уже тепер видав до заграничних представництв обіжники, щоб вони покинули до серпня всі по потрібні приготування в справі виконання прапорового розпорядку, а крім цього доручив німецьким представництвам в Іспанії й Америці, щоб вони на повитання німецької флотії, що тепер вибралася у світову дорогу, вивішували вже ново приписані старі державні прапори. В Барселоні, куди перш усього прибули німецькі моряки, мали вже старі прапори, — в кілька тижнів по уступленню Лютра.

Нове правительство не думає теж резигнувати в справі закона про відшкодування бувають німецьких пануючих домів і обдумує тепер спосіб, як би його переперти в парламенті ще перед всенародним голосуванням, що має відбутися 20. червня, при допомозі звичайної більшості. З дотеперішніх настроїв можна було думати, що це Марксові, при його добрих зв'язках з соціал-демократами, таки вдасться, однак тепер ситуація знов загострилася у зв'язку з оголошенням приватної кореспонденції між президентом Гінденбургом і його головним виборцем, б. пруським міністром Ліблем, що намовив його до написання приватного листа в справі пропонуваного в законопроекті виласнення мастків б. німецьких пануючих домів і використав цей лист у своїй агітації проти всенародного референдуму. Хоч лист Гінденбурга виразно приватний, однак він так різко виступає проти замахів на приватну власність, а в обороні "моралі, права та традиції", називаючи всенародне голосування в справі виласнення "великою несправедливістю й грубою невіддячністю супроти власної традиції", що ним наново розворушилися діви республіканські партії й заповідають гострі виступи в парламенті, що саме тепер зібрався на наради після святочного відпочинку.

Самі Зелені свята перейшли під знаком великих здвигів комуністичних і націоналістичних військових організацій, що відбулися різночасно у Берліні та в Дісельдорфі. У Берліні зіхалися комуністичні "Червоні фронтовики" (Roter Frontkämpferbund), у Дісельдорфі фронтові воїни Штальгельму. Обидва здвиги відбулися спокійно, коли не рахувати невеликих сценій у Найкельні й комуністичних демонстрацій у червоному Дісельдорфі. На комуністичний здвиг прибуло коло 25.000 душ, хоч сподівалися приїзду потрібного числа, бо комуністичний військовий союз числить кругло 100.000 членів. У зідзі Штальгельму, що має до мільона членів, взяло участь понад 80.000 самих фронтових воїнів, бувають підполіцерів і офіцерів, з усіх сторін Німеччини. Комуністичний здвиг відбувся під кличем: "Будьте воювачами революції!", здвиг Штальгельму під кличем: "Усе для держави". На комуністичний здвиг явилися представники московських професіональних спілок, що передали велику червону хоругву з написом: "Піонерам боротьби за волю. Будьте все готові!". Й відпоручники республіканського (соціалістично-демократичного) "Reichsbanner-a", що мали нагоду вислухати революційної промови комуністичного провідника Тельмана, що заповідав "близкість кривавої бої за волю пролетаріату" (bevorstehende blutige Kämpfe... zum Siege des Proletariats) й готовість червоних фронтовиків у кожній хвилині перейти на "Gewehr bei

Fuß" до "Gewehr über" і перевести в дію революційну теорію.

Різночасно з тими військовими здвигами відбулися на Шлезьку великі зідзи двох впливових німецьких національних організацій "Товариства заграничних Німців" (Verein für d. Deutschium im Ausland) і "Оборонного німецького союзу" (Der deutsche Schutzbund), на яких було по кільканих тисяч членів і учасників. На останньому з них промовляв між іншими д-р М. Г. Бем про анічання меншостей для будучої конфігурації середньої й східної Європи.

Загалом уже від минулого року Німеччина захоплена й занята уладжуванням вистав і іздів так, що саме правительство мусило минулої осені спиножувати активність у тім напрямі з огляду на тяжку економічну кризу. От і тепер (на протязі травня) відбулися між іншим зідзи бібліотекарів, діячів народної освіти (в Штетіні), фільмологів (від 28. V. в Ерфурті), ботаніків (у Штутгарті), прихильників фільмового мистецтва (в Берліні), Пен-клубу і т. д. В найближчому часі відбудуться ще між іншим "Інтернаціональний музично-науковий конгрес" (Un. on Musiol. gique) у Любєці (22—24 го червня) і святочне відкриття німецького "Етнографічного Музею" (Museum für Völkerkunde) в Берліні (26. червня), на яке мають зіхатися представники з усього світа. Дуже було б бажано, щоб наші політичні, фахові й наукові організації та інституції брали також участь у таких конгресах і, коли неможливо вислати власних делегатів з краю, то щоб користувалися силами нашої закордонної еміграції й вислали привітні писма й телеграми. Другі народи роблять з цього частий ужиток і от тепер на 700-ліття вільного міста Любеки приїхали представники навіть таких народів (як нпр. Литовці), що з цим містом ніколи не мали нічого спільного.

В останніх днях відбулися: важне голосування в справі прилучення Шавмбург-Ліппе до Прусії, вибори в Шлезвігу й перевибір батьківських комітетів, але про це вже в найближчій кореспонденції. **М. Я.**

Ювілей школи Шашкевича.

Сорокитий ювілей існування школи ім. М. Шашкевича у Львові. Хто її не знає! Таж це єдина державна народна школа з українською мовою навчання в цілому Львові! Знають її не лише Українці і Польки, але знають і в світі про її уміщення, розбудову й вивішування. Хто приїде з Європи чи з Океану, а цікавиться культурою і просвітою, той спитить поглянути — на сором громаді міста Львова, його президентів і радників — на школу Шашкевича.

Розбудова цієї школи не відповідає найпримітивнішим вимогам шкільної гігієни. Кімнати тісні, темні, цілий день освітлювані електричним світлом, наслідком чого учні й дітвора в 75 проц. хворіють на очі. Повітря коридорів і подвір'я — ніякого, Лапки — передплатової системи. Цей будинок не надається навіть на тюрму, а хіба тільки на магазин вугля і на розподок чуми, але не на школу, що не раз констатували різні лікарські комісії і візити п. інспекторів.

Однак серія "президентів і радників", в руках котрих доля цієї школи, закам'яніла. На ріжні предствалення і меморіали нічого не відповідають або просто клять собі з них і до цієї школи ходять найбідніша дітвора, бо хто може — посилає свої діти до приватних шкіл, або вчить їх приватно дома.

Ця найбідніша дітвора святкувала дні 5. червня 1926 р. в гостинно відступлений залі Лисенка 40-літній ювілей існування школи ім. М. Шашкевича. Свято не відсвятковано концертом, який складався в двох частях. I. часта: капітала, вступне слово, деклямації, хори і руханкові вправи. II. часта: пєса "в Чужім вірші" М. Підгірянки, відіграна дітворою. Як перша, так і друга часта випала на припад гарно. З бувають учеників ніхто не причинявся до цього ювілею. В першій часті заслуговували на увагу: Коваличина своїм сольом, ученик VII. кл. деклямацією "В день Св. Маркіянові Школи" (Чарнецького) і руханкові вправи, як також коротке зіставлення боротьби за оснування цієї школи. У виставі "В чужім вірші" найкраще грали: Сущікіна (вітер), Коваличина (сверчок). Балет випав незвичайно гарно. За все те належить подяку учительсько-му зборові за вложену ним працю. Так і видає було працю і батьківську опіку!

До закінчення свята багато причинявся своєю присутністю екс. митрополит Шеніцький. Дітвора сходилася до нього, як овечки до пастиря і питала: А чи отець прийде ще до нас? Митрополит ада-

Віогукі дня.

Де їхати?

Дивлюся крізь вікна на сонцем галіті вулиці і жалю мене збирає. Ваканційний сезон за порогом, а я мене ніякого плану, де цього року їхати. Остенда, Бієріц, Ніцца, Каїро, чи може десь ближче: Марієнбад, Карлсбад, або Сопоті?...

Якось так цілий рік відстаю, відстаю, думаю, вже в літі вирішу, куди їхати. А тут і літо прийшло, а я ще не рішився. По правді кажучи, то тяжко на щось і рішиться.

Остенда булаб добра. Має залізничну станцію в місті і купалі негірші. Бієріц теж гарне, а тепер сидить там князь Уельс і певно більше грєє з рулетку, як почесь на сонці. Ніцца має погідне небо і полуднєві овочі, але Орест Ордан стільки мені наповідає про прекрасний і великий цвинтар, що мене трохи як збаває. Хто тільки трохи недомагає на груди, там може легко остатися на віху журналіста, які люблять українські написи на гробах. Каїро — добре місце, але там ще з часів Тутенкамена задержалося багато крокодилів, які довгою нагадують аступні статті, а кровожадністю оливець цензора, який їх черкує для полєкші читачів.

Остатється ще Марієнбад, Карлсбад і Сопоті.

До Марієнбаду не поїду, бо я не подітиж і не потребую відвідшення. До Карлсбаду їде вже головний редактор, а я, якби й мав забагато жовті, то не потребую її позбуватися, бо вона мені потрібна до малих фейлетонів. До Сопоті не вибира-

юся, бо там шороку така маса Українців, що ти ще не вийдеш від Львова, а вже тебе обводять у Сопоті, і ще не відійдеш до хати дітями, а вже знає про це цілий Львів.

Виходить з цього, що ні одно з тих місць не надається на вакації. Треба буде ймовірно остати в краю, тим більше, що ні паспорту, ні замоги з каси хорти мені не надіяться.

Пашпорт у наш час це просто нездосяжна мрія... для обивателя другої категорії і то найнижчої ранги. Ріжні тут такі, як були колись між військом і цивільними. Після римокатолика Яда Полан мейсейової віри, потім ріжні домашні звірята і предмети, опісля довший час нічого і як тоді шойно: "Караїна".

Що-до Каси Хорти, то яні думати про замоги. Ще який чоловік був директором банку і мав парі тисячок пенсії, може збудив би співчуття до себе, але письменник? Що найвище можна числити на магистратський похорон.

Значить остати в краю. Але взявши під розвагу всі наші літніска, живі і т. к. діри, бачу, що вони не дадуть мені нічого крім сонця (як погода), води (як тепло, хепського харту і темного мешання.

Сонце світить всюди.
Вода загірється всюди.
Кепський харч є на місці.
Темне мешання маю під рукою.
Іхати, чи ні?!

Мі! Останю у Львові і беру збонамені на Світезі або Залізній Воді.

Галактион Чинка.

ВЗУТТЯ жіноче зол. 52'—
мужеське зол. 58'—
славної марки "Уніон" з приводу ліквідації цього артикулу
продаємо **нижче фабричних цін**
Фірма ГУРСЬКІ І ВІТЕК
Львів, Площа Марійська ч. 5. 1793 7-20

кався дуже радо в розмову з тими найменшими. На ювілею був і президент міста Львова Йосиф Найман та кількох українців, а також багато представників українських установ, та ріжні шкільні делегати. Зате й не було бувають учеників школи Шашкевича.

Це свято випало загалом дуже гарно. Дай Боже, щоб ми в 50-літній роковині існування школи Шашкевича святкували це свято, як слушно згадав один учитель у вступним слові — вже в своїй хаті.

присутні".

НОВИНКИ.

— Пригадка. В понеділок, дня 14. червня 1926 р. відбудуться заходом Народної Організації Українців м. Львова в залі Муз. Тов-а ім. М. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5. шкільне віче. Реферат на тему: "Якої школи нам треба в зв'язку з теперішнім нашим політичним і економічним положенням?" вилосить дир. Михайло Галушинський. З огляду на вагу справ, які будуть обговорені на вічу, повинно львівське громадянство явитися на вічу як найчисленніше. Початок віча точно в год. пів до 7. вечером.

— Митр. Шеніцький у "Просвіті" на Знесінню. Дня 10-го ц. м. з нагоди Храмового Свята на Знесінню, митрополит Шеніцький зайшов до тамошньої читальні "Просвіти" і поблагословив домівку та присутніх. — за що Виділ висловлює свою глибоку подяку Найвишому Достоїнникові своєї Церкви.

— За один сотик. Конфлікт львівських пекарів з магистратом закінчений. Магістрат, після енергійної боротьби, признав пекарем 1 сот. підвишки на хлібі. Отже віднині одне кіло хліба з житної (60 проц.) муки у крамницях коштує 52 с., у пекарнях 30, будки без жмїни 3 с., у пекарнях 4 і пів.

— Іспит зрілості в українській приватній гімназії в Рогатині відбувся в днях 4—8 червня ц. р. перед державною іспитовою комі-

сією, зложеною з учителів VIII класи приватної рогатинської української гімназії, під проводом делегата кураторії д-ра Володимира Левицького. — На 32 учнів VIII класи допущено до письменного іспиту всіх. Внаслідок негативного вислїду натуральних виправ не допущено до устного іспиту зрілості одного абітурієнта. — Іспит зрілості адали: Бабюк Роман, Баєндиківський Степан, Беріштайн Ізер, Білан Григорій, Блюменрайх Йозел, Бойкевич Іван, Булка Ярослав, Волечук Мохест, Гольд Мехель, Демчишин Лев, Дикий Теофіл, Дудевич Роман, Каменецкий Осип, Костишка Олександр, Кривень Григорій, Лисак Юліан, Матусик Володимир, Пиріг Василь, Пиріг Михайло, Ричковський Англі, Руденський Володимир, Сальомон Цацалел, Сандурський Роман, Стек Роман, Цюм Остап, Шлайхер Сосе, Шмідель Григорій, Штуровський Роман. — Перепало при іспиті зрілості трьох абітурієнтів. — Увесь час прислухувався устному іспитові зрілості делегат кружка УІГГ і голова комітету батьків. — Після іспиту зрілості попрашали матуристи і молоді гімназії натуральну комісію і предствали д-ра В. Левицького святково в гімнастичній залі гімназії.

— Іспит зрілості в приватній коедукативній гімназії У. П. Т. в Яворові (з правом прилюдності) відбувся в днях 7—9 червня під проводом директора місцевої державної польської гімназії, Л. Тулі. Іспит склали: 1. Айхер Мартин, 2. Багалй Володимир, 3. Горницька Мирослава, 4. Горницька Стефанія, 5. Горощко Степан, 6. Гришовий Осип, 7. Гумнян Ярослав, 8. Гросфельд Бернар, 9. Диконський Олександр, 10. Куланець Кость, 11. Левицький Богдан, 12. Мацула Гаврило, 13. Медницький Олександр, 14. Павль Володимир, 15. Прийма Володимир, 16. Прийма Михайло, 17. Тиняк Петро, 18. Туранський Осип, 19. Хвяд Лев, 20. Чуйко Іван.

